

Authenticiteit

We worden blanco geboren, of misschien wel met een blauwdruk van een innerlijke wereld, maar dat zijn we al snel vergeten. We worden gevormd en misvormd door onze sociale omgeving. Leefpatronen van onze ouders, de school, vrienden, enz. vormen ons tot een mens die zich leert aanpassen en inpassen in de maatschappij. Het kind is open en kopieert zijn omgeving.

Hij is volkomen afhankelijk van zijn omgeving en zal alle moeite doen om aan de verwachtingen van zijn omgeving te voldoen. Zijn leven staat op het spel.

Het kind is steeds in conflict met wat het voelt en wat het ervaart in zijn omgeving.

Zijn innerlijke wereld wordt meestal niet gewaardeerd en hij leert dit op te geven .

Dat hieruit problemen ontstaan is onvermijdelijk.

Op een bepaald punt in zijn leven wanneer innerlijke en uiterlijke wereld totaal geen verbinding meer met elkaar hebben worden de problemen voelbaar en zichtbaar.

De innerlijke wereld laat van zich horen, de mens wordt ziek, eerst ontstaan vage angst en onlust gevoelens en wanneer er nog geen aandacht is wordt het van kwaad tot erger.

Wanneer je zo afgesneden bent van je werkelijke aard dan gaat het leven zich corrigeren.

Je krijgt een ziekte, depressie, en daaruit ontstaan weer allerlei symptomen. De authentieke mens, (de mens die overeenkomt met zijn oorspronkelijke aard) wil geboren worden.

Luisteren we nu wel, dan begint de weg naar binnen, zelfonderzoek. Wie ben ik, wat is mijn taak, waarom dit waarom dat enz. We worden nieuwsgierig naar ons authentieke zelf en willen deze in onszelf bevrijden. Het leven spoort ons hier meestal toe aan wanneer er dramatische gebeurtenissen plaatsvinden. Tegelijkertijd is er een hele tegenstroom die zich verzet tegen deze oproep. Zowel in de buitenwereld als in onszelf. In de buitenwereld is het zijn sociale omgeving en in onszelf zijn het de gevormde leefpatronen en conclusies die uit ervaringen getrokken zijn die ons in de weg gaan zitten.

We staan voor de keus, waar luisteren we naar, naar de gevormde zelf die alles bij het oude wil laten en op veiligheid gericht is in de buitenwereld, of luisteren we naar de roep van de authentieke mens in onze innerlijke wereld die geboren wil worden en oproept om te veranderen en los te laten en op avontuur te gaan. In deze fase blijven heel veel mensen steken. Hierdoor ontstaat een strijd in onszelf die ons alle energie ontnemt en zolang die strijd voortduurt zijn we gevangen. De burn-outs zijn aan de orde van de dag.

Pas wanneer we bewust een keuze maken omdat we begrijpen dat dit nodig is om te leven, (niet overleven zoals in de buitenwereld) kan er iets veranderen. De gevormde, misvormde mens dient plaats te maken voor het echte leven dat zich van binnenuit opdringt.

Wanneer bovenstaand proces begrepen wordt dan is het duidelijk dat wat eerst je veiligheid leek, door aanpassing en inpassing aan de buitenwereld , nu je vijand kan worden die je in de weg staat naar je innerlijke wereld, naar het echte leven, naar jouw realiteit.

Dan kun je met alle liefde en respect kijken naar je gevormde zelf, het bedanken voor zijn bescherming en deze ontdoen van zijn taak. Hij heeft zijn dienst bewezen, mag met pensioen.

Wanneer we van dit proces uitgaan zien we dat we ons zelf totaal verloren zijn en is het nodig om de oorspronkelijke mens de kans te geven zich te ontwikkelen. Alles wat daarvoor nodig is, is aandacht, liefde en begrip voor ons zelf. Alles wat we geleerd hebben dat slecht is dus.

We moeten de ander liefhebben, mogen niet egoïstisch zijn. We zijn zondaars wanneer we wat dan ook maar voelen, we worden voor volslagen wereldvreemde mensen uitgemaakt als we even anders voelen en denken. Hoewel ons werd verteld dat we onze medemens moeten liefhebben gelijk onszelf, mogen we tegelijkertijd niet van onszelf houden.

Er is veel moed voor nodig om tegen de stroom in te zwemmen, maar het is haalbaar en om echt te kunnen leven broodnodig.

Riet Scheers